

Wydanie specjalne

20.11.2019

UNICEF

Specjalne wydanie o Światowym Dniu Praw Dziecka

Redakcja gazetki:

- Viktora Rzezińska
- Abigail Gracjas
- Zuzanna Mieszuk
- Aleksandra Brzeska
- Adres szkoły:

Czechowice- Dziedzice ul.
Polna 33

E-mail gazetki:

sp10.gazetka@vp.pl

unicef

for every child

UNICEF to organizacja działająca na rzecz dzieci, której skrót pochodzi od angielskiej nazwy United Nations International Children's Emergency Fund, czyli Międzynarodowy Fundusz Narodów Zjednoczonych Pomocy Dzieciom...

Organizacja została powołana w 1946 roku przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych. Jej celem jest niesienie pomocy dzieciom na całym świecie, a szczególnie w krajach biednych i dotkniętych klęskami żywiołowymi (np. suszami, pożarami, powodziami). Do takich miejsc wysyłana jest żywność, odzież, lekarstwa. UNICEF propaguje także w krajach rozwijających się racjonalne żywienie i uczy jak przeciwdziałać groźnym chorobom. Centrum UNICEFU mieści się w Nowym Jorku. W Polsce Komitet UNICEFU znajduje się w Warszawie. W 1965 UNICEF otrzymał pokojową Nagrodę Nobla

Aż do czasów nowożytnych, dzieci uznawano za własność dorosłych i nie posiadały swobody decydowania o istotnych obszarach życia.

Przykładem tego może być brytyjski Children Act z 1908r. zabraniający zatrudniania matych dzieci w kopalniach, fabrykach i rolnictwie. Ruch obrony praw dziecka stopniowo rósł w siłę. Od przedsięwzięć podejmujących starania na rzecz dzieci opuszczonych i wyzyskiwanych, przeszedł do zorganizowanych działań na rzecz zapewnienia ochrony prawnej dzieci przez państwo.

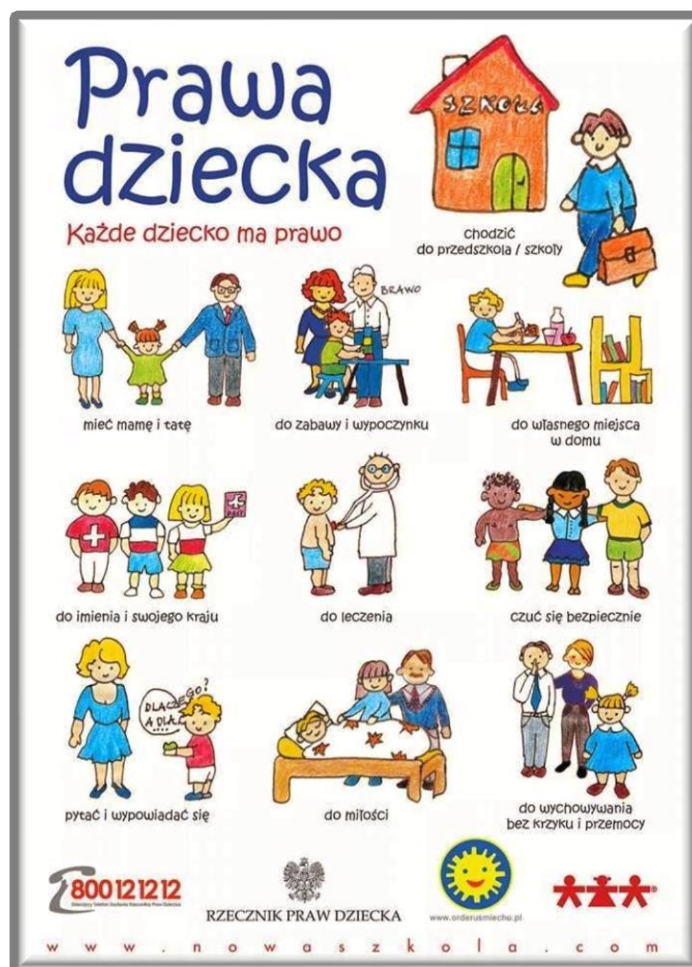
Inicjatywy podejmowane na płaszczyźnie międzynarodowej na początku zaowocowały powołaniem w 1920 r. Międzynarodowego Związku Pomocy Dzieciom z siedzibą w Genewie. Początkowo gromadził on fundusze na rzecz pomocy dzieciom – ofiarom wojny. W 1924, dzięki jego staraniom, Zgromadzenie [Ligi Narodów](#) przyjęło Deklarację Praw Dziecka, zwaną Genewską.

Pracę na rzecz promocji praw dziecka po wojnie przejęła Organizacja Narodów Zjednoczonych wraz z utworzoną w 1945 r. agendą UNESCO. Celem UNESCO jest niesienie pomocy dzieciom na całym świecie.

W 1946 na wniosek Polski powstał UNICEF, Międzynarodowy Fundusz Narodów Zjednoczonych Doraźnej Pomocy Dzieciom.

Po wieloletnich pracach Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło w 1959 r. Deklarację Praw Dziecka. Niestety, z uwagi na charakter prawny nie uzyskała ona mocy obowiązującej. W 1989 w ramach ONZ została uchwalona Konwencja o Prawach Dziecka.

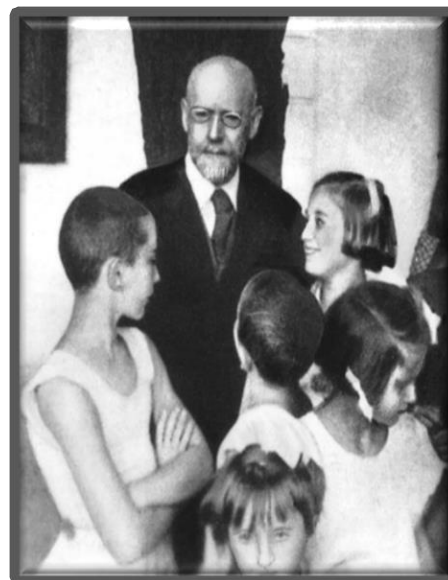

Henryk Goldszmit pseudonim Janusz Korczak urodził się 22 lipca 1878 lub 1879 roku w Warszawie, a zmarł w sierpniu 1942 roku w Treblince. Był polsko-żydowskim lekarzem, pedagogiem, pisarzem, publicystą i działaczem społecznym. Teoretyk i praktyk wychowania, twórca oryginalnego systemu pracy z dziećmi, opartego na partnerstwie, samorządnych procedurach i instytucjach oraz pobudzaniu samowychowania. Badacz świata dzieci. Był pionierem działań w dziedzinie diagnozowania wychowawczego oraz prekursorem działań na rzecz praw dziecka -człowieka. W 1926 zainicjował pierwsze pismo redagowane w większości przez dzieci „Maty Przegląd”. Jako Żyd-Polak poczuwał się do podwójnej identyfikacji narodowej. W 1899 został aresztowany przez władze rosyjskie, być może w związku z działalnością w czytelniach Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności lub w związku z protestami studenckimi na Cesarskim Uniwersytecie Warszawskim. Do 1914 działał jako członek na rzecz m.in. Warszawskiego Towarzystwa Higienicznego, Towarzystwa Kolonii Letnich, Towarzystwa Badań nad Dzieckiem, Stowarzyszenia Akuszerok, Warszawskiego Towarzystwa Lekarskiego, Towarzystwa Kultury Polskiej (w związku z działalnością w TKP był aresztowany w 1909). W okresie międzywojennym społecznikowską pasję realizował również poprzez otwarte odczyty i udział w różnych akcjach społecznych, np. „Tydzień Dziecka” Polskiego Komitetu Opieki nad Dzieckiem czy „Tydzień Sieroty” Związku Towarzystw Opieki nad Sierotami Żydowskimi „Centos”. Od początku lat 30., najpóźniej od 1933, Janusz Korczak należał do wolnomularstwa. Był inicjowany w Loży „Gwiazda Morza” Międzynarodowej Federacji „Le Droit Humain” powołanej do tego, aby „pogodzić wszystkich ludzi, których dzieli bariery religii i poszukiwać prawdy przy zachowaniu szacunku dla drugiego człowieka”. W latach 1934 i 1936 odwiedził Palestynę, zainteresowany żydowskim o odrodzeniem narodowym i ruchem kibucowym. Myślał nawet poważnie o opuszczeniu Polski.

"Nie ma dzieci - są ludzie" - w tych kilku słowach można ująć credo pedagogiczne Janusza Korczaka. Z powołania, autorem wielu książek dla dzieci i dorosłych. Powołanie pedagogiczne ogarnęło całe jego życie, całą jego osobowość. Nie założył własnego domu, ponieważ jak wyznał - "za syna wybrałem ideę służenia dziecku i jego sprawie". Decyzji tej był wierny do tragicznej śmierci z wychowankami w hitlerowskim obozie zagłady w 1942 roku. Walka o dobro, sprawiedliwość i ochronę praw dziecka, poznanie i zgrębianie jego potrzeb wypełniły całe życie Janusza Korczaka. Jego dokonania zdumiewają nas do dziś swoją aktualnością, wzbudzają podziw i zainteresowanie nie tylko wychowawców, pedagogów i psychologów, ale i wszystkich przyjaciół dzieci. Centralny motyw działalności i twórczości J. Korczaka stanowi - prawo każdego dziecka do życia i odpowiedniego jego poziomu. Pisał o konieczności zapewnienia dziecku odpowiedniej jakości życia w sferze jego potrzeb fizycznych, emocjonalnych, intelektualnych i społecznych. W tym miejscu warto przypomnieć że tytuł jednego z jego utworów brzmi: "Prawo dziecka do szacunku" i stanowi programową syntezę jego twórczości. Trafnie współcześni przypisują J. Korczakowi tytuł obrońcy Praw Dziecka. Z naczelnej zasady przyjętej przez J. Korczaka, iż dziecko jest człowiekiem wynika troska o wciąż gwałcone przez dorosłych prawa. Spośród wielu praw, o których pisał i o które walczył, wymienimy 2 przykłady:

- Prawo do radości. J. Korczak w swoim pamiętniku pisał - "dziecku potrzebna jest jasność szczęścia i ciepło miłości... Niech dzieci się śmieją, niech będą wesole." Dziecko powinno wychowywać się w miłej i serdecznej atmosferze, pełnej uśmiechu i radości.
- Prawo do własności. Poszanowanie tego prawa jest konieczne zarówno ze strony nauczycieli jak i rodziców. Uczymy dzieci, że mają prawo do własności, ale również powinny je respektować wobec innych.

Kolorowanka UNICEF

